

IVSA Danmark
Rejserapporter
2015-2016

Indholdsfortegnelse

Forord	3
Europa	4
Kirurgisk kursus i Rumænien	4
Tværfaglig Summer School i Schweiz	7
MS Pro Research Internship på Integrated Research and Treatment Center (IFB) AdiposityDiseases i Leipzig, Tyskland	10
Asien og Australien	14
Alternativ differentiering på Murdoch University.....	14
Clinical Externship på the University of Sydney	18
Afrika.....	21
Hands on, praktisk erfaring og vilde dyr	21
USA	25
Preceptorship hos Associated Veterinary Specialists, Ltd., P.C.....	25
Intern Medicin rotation på U.C. Davis og ophold på Mississippi State University	28
Externship på Weems and Stephens Equine Hospital, Texas og UC Davis.....	32
Ikke-støttede rejser	36
Research Summer School, Université d'Angers i Frankrig.....	36

Forord

Du sidder nu og skal til at læse årets veterinære rejserapporter. Vi, bestyrelsen i IVSA Danmark, har nydt at læse om alle de rejser, I har været på, og det er en stor glæde, at vi får lov at samle dem alle sammen i denne samlede rejserapport anno 2015-2016.

Endnu engang har vi modtaget en masse gode rejserapporter, som vi alle kan have glæde af. Tusind tak til alle, for de fremragende beskrivelser, gode råd og vilde oplevelser, I har skrevet om. Årets rejserapporter er meget forskelligartede, de er fra mange steder i hele verden og om helt forskellige veterinærmedicinske oplevelser og -discipliner. Vi kan også i IVSA mærke, at der efterhånden kommer større fokus på og interesse for One Health tankegangen og det tværfaglige samarbejde, og det kommer til udtryk gennem hele 3 rejserapporter inden for dette emne. Jeg håber, at alle I medlemmer kan bruge denne samlede rejserapport, når I skal planlægge jeres rejser. Brug rapporterne, deres forfattere og ikke mindst os i IVSA, hvis I har brug for hjælp. Mulighederne bliver flere og flere, hvis man vil ud og opleve og lære noget, og som I kan se i rejserapporterne, er det nærmest kun jeres fantasi, der sætter grænser!

En grundlæggende tanke i IVSA er, at det er helt fantastisk at rejse, og kan man kombinere rejsen med studierne er det jo endnu bedre. De oplevelser, man gør sig ude i den store verden er ganske uundværlige, og de er med til at udvikle os, udvide vores horisonter og lære os noget nyt, både fagligt men i høj grad også socialt og kulturelt. Midt i sommerferien i år havde jeg fornøjelsen af at tage en stor dansk delegation på i alt 8 (4 bestyrelsesmedlemmer og 4 menige medlemmer) med til den Internationale IVSA Kongres i Østrig. Vi fik alle en masse nye venner fra hele verden, inspiration til flere nye rejser og et nyt syn på, hvordan dyrlægestudiet er skruet sammen i andre lande. Det er mit ønske, at endnu flere danske dyrlægestuderende tager med på disse kongresser og symposier, der afholdes årligt, da det er en helt fantastisk oplevelse: 10 intense dage i et meget socialt, internationalt miljø, hvor alle har en masse til fælles, men samtidig har vidt forskellige kulturer og baggrunde - det er virkelig en oplevelse for livet og vanedannende på den gode måde!

God fornøjelse med læsningen - jeg håber rejsefeberen også må smitte dig!

Nina Schmidt
Formand, IVSA Danmark

Den danske delegation til Cultural Evening på Kongres i Østrig, 2016

Europa

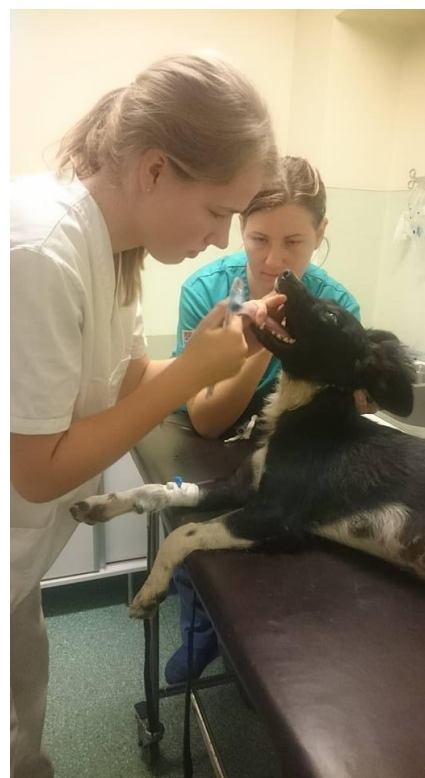
Kirurgisk kursus i Rumænien

Af Nicoline Bloch Pedersen og Josefine Brandt Spile, hhv. årgang 2012 og 2014

I juli 2016 var vi på et to ugers kirurgisk kursus på Family Vet clinic i Craiova, Rumænien.

Family Vet Clinic er en dyreklinik som arbejder med både private dyr og har projekter kørende med bl.a. det lokale dyreshelter, hvor de hjælper gadehunde- og katte. Der er 4 dyrlæger, 5 veterinærsygeplejersker og to receptionister tilknyttet klinikken, og de arbejder i rotationshold alle ugens dage. Vi arbejdede på dagens første rotation som gik fra kl. 9 til omkring kl. 16. Enkelte dage var vi også nede at hjælpe til i klinikken om aftenen.

Vi er på forskellige årgange, hhv. årgang 12 og 14, hvilket betød, at vi blev tilbudt at modtage to forskellige kurser på klinikken. Nicoline et "Surgery" og Josefine et "Nursery" kursus. Der var ikke andre frivillige end os på klinikken, og vi arbejdede derfor mere eller mindre sammen hele tiden, hvor Josefine sørgede for at klargøre patienterne herunder lægge dem i anæstesi, imens Nicoline foretog det kirurgiske arbejde som bestod af neutralisationer. Fra dag 1 oplevede vi at få et enormt ansvar. Vi fik lov at stå på egne ben, men havde vi brug for hjælp, stod de der med det samme. Vi fik begge mere erfaring af opholdet end vi havde turde håbe på. Nedenfor vil vi opremse nogle af de erfaringer vi har gjort os.

Josefine intuberer en hund inden den skal på operationsbordet

Josefine (afsluttet 2. år), fik rigtig meget erfaring med intubering, venekatetre og med subcutane injektioner. Med alle tre færdigheder galt det, at hun gik fra aldrig at have prøvet det før, til selv at kunne klare det uden at blive assisteret de sidste dage. Yderligere fik Josefine erfaring med monitorering af anæstesi, med blodudstrykning og med mikroskopering.

Nicoline (afsluttet 4. år) blev kastet direkte ud i det kirurgiske arbejde. Efter at den ene ejer af klinikken Aurelian Stefan havde set og hjulpet hende med den første kastration, stod de næste mange patienter klar allerede før den forrige var blevet lukket. Nicoline havde på sidste dagen udført 33 neutralisationer, hvoraf flere var enten drægtige eller i løbetid. Nicoline oplevede tydeligt en udvikling i hendes selvsikkerhed og generelle erfaring. Hun gik fra at stå nervøst over dyrene, og dårligt nok turde ligge incisionerne til at operere alene med selvsikkerhed, imens dyrlægerne befandt sig i konsultationsrummet ved siden af.

Nicoline er i gang med at sterilisere en tæve.

Danmark vs. Rumænien: Inden afrejse var vores forventning umiddelbart, at vi idet vi havde valgt at rejse sydpå, kunne forvente at få mere at lave, end vi ville regne med på et tilsvarende praktik ophold i Danmark. Denne teori blev hurtigt bekræftet. Men det er ikke blot friere tøjler og et større ansvar man får ud af at rejse til et andet land, man vil også opleve, at mange ting bliver gjort på en helt anden måde, end hvad vi er vant til hjemme i Danmark. Vi oplevede at holdningen og synet fra ejernes side på dyrene var markant anderledes. Vi fandt ud af at dyrenes ejere oftest ikke så aflivning som en mulighed. Var dyret meget sygt var det ifølge den gængse rumænske ejer mere korrekt, at lade det dø selv, end at aflive dyret. Hvilket formentlig også hang sammen med, at så lå dødsdommen ikke i egne hænder. Det var lidt hårdt at overvære, og til tider se dyr der burde være aflivet, lide og sidenhen dø. Denne problematik kunne vi også fornemme frustrerede klinikkens dyrlæger.

Sproget viste sig ikke at være en betydelig barriere. Alle dyrlæger på klinikken var utrolig gode til engelsk. Det samme galt ikke for sygeplejerskerne, men med få forståede ord og en masse fakter gik kommunikationen uden problemer. Som land var Rumænien dejligt at være i. Der var varmt (30-35°), pænt og alle vi mødte var venlige og enormt hjælpsomme, selvom de i Craiova bestemt ikke var vant til turister – vi stødte på en enkelt gruppe da vi en lørdag tog til centrum af byen. Det bør også her nævnes, at alt i Rumænien er ekstremt billigt, så økonomisk er det også et land der kan anbefales.

Klinikken: Vores første indtryk af klinikken og dens interiør var at det var meget moderne, og vi opdagede hurtigt, at de havde en masse moderne apparatur, bl.a. ultralydsscanner i konsultationsrummet, blodanalyseapparat, muligheder for videooptagelse på operationsstuen, røntgenapparat osv. Efter at have været der et par dage erfarede vi at det moderne billede ikke kun galt deres indretning, men også den måde hvorpå klinikken blev drevet. Klinikken fungerede på alle måder som en velsmurt maskine, hvor alle hele tiden var klar over hvad deres opgaver var, og hvornår de skulle udføres. Det betød, at dyrlægerne udelukkende kunne koncentrere sig om deres operationer, imens sygeplejerskerne sørgede for at den næste patient lå klar på operationsbordet ved siden af, allerede nogle minutter før den forrige patient blev lukket sammen.

Vi oplevede at blive taget rigtig godt imod på klinikken og vi fik al den hjælp vi kunne ønske os, imens vi stadig stod på egne ben det meste af tiden. Personalet på klinikken skulle nok fortælle os, hvis vi lavede fejl,

eller sjuskede, men var også super gode til at opmuntre og rose, hvis vi indimellem synes det hele var lidt svært. Vores arbejdsdage på klinikken forløb som udgangspunkt kl. 9-16, og ofte havde vi ikke tid til at holde frokostpause. Det betød at korte pauser til toiletbesøg oftest også blev brugt til at smide en kiks eller to i munden, så vi kunne klare resten af dagen uden at gå sukkerkolde. Det var både fysisk og psykisk hårdt, at stå op hele dagen, være nervøs, og være klar til at snuppe alle de opgaver man kunne komme til. Når vi fik fri var vi trætte, sultne men mest af alt; meget glade.

Vores anbefaling: Vores uger på Family vet clinic i Craiova, Rumænien var hårde, men hold nu op hvor har det givet os begge meget erfaring, som er guld værd nu, men som helt sikkert også bliver det senere. Det har været en stor gave at rejse afsted to sammen. Vi har fungeret som moralsk opbakning for hinanden og har kunne hygge os sammen om aftenen når arbejdet var overstået. Det kan også varmt anbefales at rejse med nogen, der er fra en anden årgang end en selv. Det er forskellige ting der ligger øverst i hukommelsen, hos den studerende der lige har afsluttet andet år, og hos den der har afsluttet fjerde år. Det gjorde at vi henholdsvis kunne repetere og lære en masse nyt. Vores anbefaling til andre veterinærstuderende vil være, at de selvfølgelig skal rejse ud – og endelig gøre det til Family Vet Craiova.

Kontaktoplysninger:

Family Vet Clinic in Craiova

Dr. Aurelian Stefan

Tlf.: 0040721951774

E-mail: contact@veterinarytrainingcamp.com

Land og sprog: Rumænien, rumænsk/engelsk

Indlogering: Indlogering ovenpå klinikken

Arbejdsområde: Kirurgisk træning og klinikarbejde

Længde: 13 dage: 3. juli 2016 – 16. juli 2016

Budget:

Flybillet	2401	kr.
Togtransport	200	kr.
Kost	500	kr.
Forsikring	1069	kr.
Medicin inkl. vacciner	2235	kr.
Kirurgikurus	8913	kr.
Nursery kursus	2600	kr.
I alt	9.136 / 15.318	kr.

Tværfaglig Summer School i Schweiz

Af Jensine Wilm, årgang 2012

Da jeg var ved at være færdig med bachelordelen af vores uddannelse, begyndte jeg at beskæftige mig lidt med tanken om, hvilken slags dyrlæge jeg gerne ville blive. Jeg har igennem vores kurser og forskellige praktikforløb fundet ud af, at jeg interesserer mig mest for produktionsdyr, og i særdeleshed for hvilken rolle dyrlæger har, set fra et samfundsmæssigt synspunkt. Begrebet One-health er som bekendt blevet et hot-topic nu om dage, og der er et voksende fokus på, hvor meget dyrenes velfærd og sundhed er forbundet med sundhed hos mennesker, og ikke mindst hvordan det påvirker miljøet. Derfor tænkte jeg, at jeg gerne ville udvide min faglige profil for at kunne få et bedre indblik i dette samspil.

Da jeg fik øje på muligheden for at tage på ETH Zürichs "World Food Systems Summer School" igennem et opslag på KU's hjemmeside, stod det klart for mig, at dette var præcis den tværfaglige tilgang til emnet fødevarerproduktion, som jeg havde ønsket mig. Jeg ansøgte således med det samme og blev heldigvis også optaget.

Da jeg ankom til Rheinau, en lille landsby i Schweiz, hvor den største del af undervisningen blev afholdt, gik det hurtigt op for mig, at jeg var den eneste dyrlæge blandt deltagerne. Vi var et hold på 24 studerende, de fleste enten på kandidatniveau eller i færd med en PhD, fra alle verdens lande og med meget forskellige baggrunde. Der var både sociologer, der arbejdede med landmænd i f.eks. Indien, økonomer og folk fra forskellige naturvidenskabelige discipliner, som f.eks. biokemi, ernæring og miljøingeniører. Sammen med denne brogede flok mennesker gennemgik vi nu et 2 ugers meget intensivt forløb, hvor vi lærte om alle leddene fra jord til bord. Vi havde både en del forelæsninger, paneldiskussioner og gruppearbejde. Derudover tog vi også ud på ekskursioner til forskellige aktører inden for fødevarerbranchen, heriblandt det største økologiske landbrug i Schweiz. I forbindelse dermed lærte vi blandt andet om, hvordan økologiske principper og gødningsstrategier, med naturlig frem for kunstig gødning, påvirker jordbunden på længere sigt.

Limousine-Holstein-krydsninger og Dexter-kvæg med tyggesensorer på det alpine forskningscenter

Halvvejs inde i forløbet besøgte vi også et nyligt opstartet tværfagligt forskningscenter for hold af produktionsdyr i den italiensk-schweiziske del af Alperne. Dette forskningscenter gjorde stort indtryk på mig, da det fokuserede på, hvordan man kunne opnå en høj dyrevelfærd og samtidig sikre en relativ miljøvenlig og bæredygtig produktion. Et af deres projekter omhandlede, hvordan fodring med tanin-holdige planter muligvis kan mindske metangas-udledning hos kvæg. Her arbejdede således mennesker med både veterinærmedicinsk og miljøorienteret baggrund sammen på at opnå en mulig forbedring for produktionsdyrs vilkår og et mere bæredygtigt landbrug. Et andet projekt gik ud på at afprøve mulighederne for brug af alternative racer til de vanlige kød- og malkekvæg, får og geder, som er bedre tilpassede til det alpine terræn og i det hele taget er mere robuste og egnet til frilandsproduktion.

Til forelæsningerne og specielt i gruppearbejdet lærte man derudover meget om de forskellige aktørers perspektiv og udfordringer inden for fødevareproduktionen. Dette har været rigtig spændende og givet en værdifuldt indsigt. Med min egen baggrund har jeg også kunnet bidrage med f.eks. at redegøre for, hvad god dyrevelfærd egentlig indebærer, og hvordan dyrlæger arbejder. Alt i alt har det været en fed oplevelse, og jeg har fået udvidet mit netværk med mange dejlige mennesker.

Tv: Paneldiskussion i form af rollespil og th: analyse af jordbund på økologisk mark

I mit fremtidige studieforløb vil jeg gerne fortsætte ad denne kurs og bruge den viden, jeg har opnået igennem dette kursus til at se på, hvordan man realistisk set kan forbedre produktionsdyrs vilkår inden for vores landbrugssystemer.

Kontaktoplysninger:

ETH Zürich, World Food System Center

Bastian Flurry

Tlf.: +41446321589

E-mail: bflurry@wthz.ch

Land og sprog: Schweiz, engelsk

Indlogering: Inkluderet i programmet

Arbejdsområde: Deltagelse i forelæsninger og ekskursioner

Længde: 14 dage, 07.-21.08.2016

Budget:

Flybillet	1411	kr.
Anden transport	352	kr.
Deltagelsesgebyr	5087	kr.
I alt	6.850	kr.

MS Pro Research Internship på Integrated Research and Treatment Center (IFB) AdiposityDiseases i Leipzig, Tyskland

Af Karina Poulsdóttir Debes, årgang 2012

I foråret 2016 bestemte jeg mig for, at jeg i blok 1 og 2 af studieåret 2016/2017 skulle tage orlov fra studiet og rejse ud i verden og få lidt praktisk erfaring. Hvad jeg præcist skulle lave vidste jeg ikke, men jeg havde håbet og forventningen om, at jeg nok skulle finde på noget. I maj måned så jeg et opslag på KUnet om, at man kunne søge om at komme på et forskningsinternship i Leipzig i Tyskland indenfor overvægt, og dette fangede min opmærksomhed med det samme, da jeg har en stor interesse indenfor det biomedicinske område og One Health. Tidligt i juni fik jeg den fantastiske nyhed, at jeg var blevet optaget, og lige pludselig skulle jeg arrangere et ophold på to måneder i en tysk by, som jeg intet vidste om og hvor jeg ikke kendte nogen.

Jeg blev af arrangørerne af internshippet sat i forbindelse med en anden pige fra Danmark, som også skulle være intern i Leipzig. Hun hedder Sille, er 25 år og læser på 5. år af farmaci. Vi skrev lidt sammen over Facebook, mødtes over en kop kaffe, og inden vi vidste det, havde vi fundet en lejlighed samt booket fly- og togbilletter sammen. Turen gik til Leipzig. Tilsammen var vi 14 IFB Research interns, hvoraf 10 var fra Tyskland, 2 fra Polen og så mig og Sille fra Danmark. Sille og jeg fik et rigtig godt forhold til polakkerne, som vi var meget sammen med efter arbejdstid og i weekenderne.

Overvægt er et kæmpe problem i hele den vestlige verden, og i Tyskland vurderes over 50 % af befolkningen at være overvægtige. Der blev holdt 14 teoretiske forelæsninger af forskere og professorer fra IFB, som dækkede alle aspekter af overvægtsproblematikken. Der blev forelæst om alt fra de fysiologiske mekanismer i overvægt til dyremodeller i fedmeforskning, stigmatisering af overvægtige mennesker, ernæring, genetik, den ambulante klinik og fedmekirurgi. Derudover havde vi også muligheden for at deltage i praktiske kurser. Jeg deltog i pyrosekvensering, BIA måling og observerede en gastrisk bypass operation. At observere fedmekirurgi var en stor oplevelse, og gjorde et stort indtryk på mig, og her indså jeg hvor stort problem overvægt er for disse mennesker. Andre praktiske kurser var en rundtur i den centrale forskningsbygning, hvor jeg til dagligt havde min gang, samt madlavningskursus sammen med overvægtige patienter.

Da man sendte ansøgningen om internship skulle man udover motiveret ansøgning, CV og dokumentation på studiet, også lave en prioriteret liste over de igangværende projekter på IFB, som man havde lyst til at arbejde med. Ud fra denne liste blev man så en del af en forskningsgruppe.

De polske interns, Ewa og Filip, og Sille og jeg ude at spise på en polsk restaurant i Leipzig.

Jeg arbejder med min cellekultur i den sterile bænk. Her har tilbragte jeg mange timer under supervision af laboranten Viola.

Jeg blev en del af Arbeitsgruppe Blüher i afdelingen Intern Medicin, som laver basisforskning. Prof. Dr. Matthias Blüher er øverste leder i afdelingen, og arbejder også i den ambulante klinik, mens hans kone Dr. rer. med. habil. Nora Klöting er daglig leder i afdelingen. Når jeg ikke havde teoretisk eller praktisk undervisning var jeg med i gruppens daglige arbejde i laboratoriet. Jeg arbejdede mest sammen med laboranten Viola, som er en af de dygtigste mennesker, som jeg nogensinde har arbejdet sammen med, og som har lært mig rigtig meget. Meget hurtigt fik jeg også tildelt mit helt eget lille projekt, som var en del af et igangværende ph.d.

projekt. Jeg skulle arbejde med en cellekultur og lave et gen knock-down. Jeg har aldrig arbejdet med cellekulturer før, så det var en meget spændende udfordring for mig. Cellekulturer er bl.a. en af de metoder, som man bruger indenfor forskning til at reducere mængden af forsøgsdyr, så derfor vidste jeg lidt om det, og synes det er en meget spændende metode og alternativ. I dette projekt har jeg udover at splitte, differentiere og høste celler også lært at bruge mange laboratorieteknikker f.eks. RNA- og proteinisolering, PCR og Western Blot.

Jeg var også en dag i den ambulante klinik sammen med Prof. Dr. Matthias Blüher, hvor han havde samtaler med patienter, som alle var eller havde været overvægtige. Her oplevede jeg hvor forskellige patienterne og også behandlingerne var – nogle havde været overvægtige hele sit liv, og havde prøvet alt fra slankekure og træning til medicin, men uden virkning, og næste trin var derfor en operation. Andre havde tabt sig ved hjælp af kostændringer og træning. Andre kom til klinikken bare for follow up, få nye recepter til medicin og til videre planlægning af slankningsforløbet.

Nora er også leder af gruppen Animal Models in Obesity, og derfor deltog jeg også i arbejdet i Animal Unit, hvor de holder alle forsøgsmusene og -rotterne. Her hjalp jeg bl.a. til med at lave echoMRI af mus samt at arbejde med mus i metaboliske kamre. Dyremodeller er meget vigtige i fedmeforskningen, og man kan ikke erstatte dem fuldstændig med andre metoder som f.eks. cellekulturer. Det, som min gruppe arbejdede rigtig meget med var at identificere gener, som er associeret med overvægt, og til dette brugte de genmodificerede dyr. Jeg lærte en hel masse om dyremodeller, og dette område synes jeg er særligt spændende.

Den sidste uge, hvor jeg var i Leipzig var der et stort arrangement, for Deutsche Forschung Gesellschaft (DFG), som er en vigtig organisation, som finansierer forskning i Tyskland. Arrangementet blev holdt, fordi forskningsgrupperne fra det medicinske fakultet søgte om penge til projekter de næste 4 år. Der blev søgt

om rigtig mange millioner kroner. Der blev holdt oplæg af alle forskningsgrupperne samt holdt poster-udstilling. Til dette arrangement fik jeg en anden side af forskningen at se, nemlig den økonomiske. Forskningsverdenen kan økonomisk være meget usikkert og du kan kun føle dig tryk i dit job et par år frem, hvilket jeg synes er noget, som man skal have med i overvejelserne, hvis man vælger dette erhverv.

Afdelingen på udflygt i området Saale Unstrut, som er kendt for sine mange vinmarker.

Jeg var meget heldig med min forskningsgruppe, da de fra første dag inkluderede mig, ikke kun fagligt, men også socialt, og inviterede mig bl.a. med til brunch, firmaudflugt i de tyske vinmarker og grillaften, samt arrangerede farvelbrunch for mig. Alt dette gjorde oplevelsen og opholdet selvfølgelig endnu bedre. Jeg sad på kontor sammen med de yngste i afdelingen Nico, Claudia og Juliane, som henholdsvis var ph.d. studerende, forskningsassistent og specialestuderende, og de tog mig med i byen, til koncert og ned til søerne omkring Leipzig efter arbejdstid og i weekenderne. Nico lånte mig også en cykel, så jeg kunne komme hurtigere og billigere rundt i byen, hvilket var rigtig dejligt.

Da mit internship var i august og september havde vi over 25 grader hver dag de første 6 uger, hvilket gjorde, at opholdet føltes som en forlænget sommerferie, og dette gav også mulighed for at udforske byen og området omkring på bedste vis. Jeg oplevede bl.a. Leipzig Zoo, nød alle de grønne områder i byen, prøvesmagede de gode tyske øl, var ved søerne for at køle af, samt hørte Thomanerkoret, som er et meget kendt drengekor, som Johann Sebastian Bach i sin tid var korleder for. Tiden fløj afsted og inden vi vidste det var 8 uger gået, og det var tid på at vende snuden hjem imod København igen.

Det, som jeg synes var det gode ved dette program er, at du ikke kun får et indblik i forskningen og arbejdsdagen i laboratoriet, men at du også får et direkte indblik i problemstillingen ude i samfundet ved at møde og snakke med de overvægtige patienter i klinikken. Den centrale forskningsbygning i Leipzig ligger lige overfor universitetshospitalet, og dette muliggør integrering af den nyeste forskning i det kliniske arbejde, som jeg synes er en styrke ved dette program. Internshippet i Leipzig har givet mig en introduktion til det meget komplekse samfundsmæssige problem overvægt, samt fået mig til at indse hvor naiv og uvidende jeg egentlig var på området inden jeg tog afsted. Jeg har også fået introduktion til og lært at bruge mange af de mest almindelige laboratorieteknikker indenfor området. Opholdet har bekræftet mig i min interesse i det biomedicinske område, og motiveret mig til at fortsætte min karriere i denne retning. Udover det faglige er mine engelske færdigheder forbedret, og jeg har fået internationale venner og kontakter, og ikke mindst mange gode oplevelser.

Kontaktoplysninger:

Integrated Research and Treatment Center (IFB) AdiposityDiseases

Claudia Silbermann

Tlf.: + 493419715948

E-mail: Claudia.Silbermann@medizin.uni-leipzig.de

Land og sprog: Tyskland, engelsk/tysk

Indlogering: Selvarrangeret gennem Airbnb

Arbejdsområde: Forskning

Længde: 8. august – 30. september 2016

Budget:

Flybillet/transport	1229	kr.
Kost	2982	kr.
Logi	7844	kr.
I alt	12.055	kr.

Asien og Australien

Alternativ differentiering på Murdoch University

Af Tina Pedersen, årgang 2011

Gennem hele studiet har jeg tænkt: ”når jeg endelig når til differentieringen så skal jeg ud og rejse”. Derfor sprang jeg til, da jeg hørte om muligheden for at tage en hel differentiering gennem Murdoch University i Perth Australien. Jeg var den eneste fra Danmark der tog afsted, selvom der egentlig er 5 pladser hvert år. Opholdet kom i hus via EDU-Danmark som gratis hjælper med vejledning og står for at sende ens ansøgning til Murdoch. Fristen for dette var (og er stadig) 1. oktober. De har ansøgningsskema på hjemmesiden og uden skulle jeg skrive en motiveret ansøgning. Derudover var der nogle officielle dokumenter som bachelorbevis, kopi af pas og bevis på engelskkundskaber der også skulle vedlægges. Alt i alt gik ansøgningen nemt og jeg kunne så bare vente på svar. Inden man tager afsted vælger man om det er smådyr eller stordyr, billeddiagnostik og patologi man vil have. Det gøres i den motiverede ansøgning. Der er nemlig ikke tid til begge. Jeg valgte stordyr mm. da det er der, mine interesser ligger.

Navneskiltet alle sidsteårsstuderende får udleveret. Så kan alle se vi næsten er dyrlæger.

Opholdet består af 12 ugers undervisning på Murdoch University og derefter 6 ugers praktik som man selv arrangerer. Jeg havde på forhånd fået, at vide at undervisningen var på et højt niveau og at det godt kunne blive stressende. Derudover havde jeg faktisk ikke den store viden inden afgang. Vel ankommet til den australske sommer stod den første uge på intro. Det var en dejlig måde at komme i gang på med rundvisning og snak med deres ”head of the education” samt undervisere. De var glade for at have os og vi fik en underviser tilknyttet som kontaktperson under opholdet. Endnu et plus var at det foregik sammen med 4 andre udvekslingsstudenter som var lige så forvirrede som en selv. Dejligt ikke at være den eneste. Fredag i den uge var der en navneceremoni hvor alle 4. årsstuderende (deres sidste år) fik udleveret et navneskilt under overværelse af hele årgangen og undervisere. En dejlig uformel måde at møde sine medstuderende på.

Besætningsbesøg, hvor vi tager blodprøver på grise.

Mandag startede undervisningen så. Man er delt ind i små hold af 8 personer og det er dem man har alle rotations (fag) sammen med. Selvom jeg ikke kendte et øje, gik der ikke mere end et par dage, før det føltes som om jeg havde været sammen med mit hold længe. Jeg var langt fra den eneste udlænding, faktisk var kun 3 ud af 8 på mit hold fra Australien. De resterende 5 udlændinge tog hele deres uddannelse på Murdoch. Det er faktisk meget normalt, at der er så mange internationale studerende. Det er nok også en af grundene til, at de er så gode til at tage imod folk.

Hvert fag varer 2 uger (med få undtagelser) og derefter eksamen, i nogle er der endda løbende eksaminer. Meget anderledes fra Danmark men det fungerede faktisk godt. Fritid var der ikke meget af, men fordi alle var i samme båd gik det fint. De 2 ugers ferie man har i april kom dog tiltrængt! Generelt følte jeg at niveauet mange steder var højere end i Danmark, men med en god arbejdsindsats var det ikke et problem at følge med. Det var nogle meget forskellige fag. Anatomisk patologi var speciel patologi om igen og klinisk patologi meget lig faget herhjemme, ikke mine favoritter men lærerige. Billeddiagnostik var virkelig godt og jeg lærte så meget. Heste-rotationen var hård at komme igennem, da der var mødepligt 14 dage i træk. Det hjalp at der var spændende cases og operationer. De 4 ugers produktionsdyr, intensiv industri og public health var fyldt med ekskursioner. Dejligt at komme ud og se noget af landet og det viste sig at ekskursion = bageri. Alle (inkl. mig) var vilde med det. Vi så meget forskelligt på turene lige fra slagterier til kyllinge- og grisebesætninger og alt derimellem. Vi fik også lov til at lave noget praktisk som f.eks. blodprøvetagning og obduktioner, så selvom dagene var lange var det meget givende. De 4 uger var vi sammen med en anden gruppe og det var kun sjovere at være dobbelt så mange af sted.

Alle var glade når vi var på ekskursioner. Her er vi ude på en hønsefarm.

Under rotationerne skulle mit praktikophold også arrangeres. Der var ikke meget hjælp at hente hos Murdoch andet end et godt råd om at få det klaret hurtigt. Da jeg er hesteinteresseret spurgte jeg derfor hele årgangen til råds om gode steder via Facebook. Der fik jeg en masse forslag og jeg endte med at arrangere ophold 4 uger hos Agnes Banks Equine Clinic i Richmond ved Sydney (generelt er der meget mere hest på østkysten) og 2 uger hos Ross Wallace ved Murray Veterinary Services. Det betød meget at kunne sige, at Murdoch University betalte forsikring for mig. Så var dyrlægerne mere villige til at have mig.

Min rotationsgruppe fungerede super godt både fagligt og socialt. Vi havde meget sjov med hinanden på og udenfor studiet. Vi så hinanden meget udenfor studiet og endte som en sammentømret enhed. Meget hurtigt fik jeg også at vide at siden jeg var den eneste hesteinteresserede så skulle jeg sørge for at få alle igennem den rotation. Det gik da heldigvis også! Jeg var faktisk helt ærgerlig over at skulle forlade dem da opholdet var slut for de var alle blevet nogle gode venner. Chansen for at vi alle ses igen er nok lille men nu har jeg i det mindste en masse venner og kontakter spredt ud i verden.

Min rotations gruppe. Vi fik et godt sammenhold. Billedet her er fra vores afskedsbrunch for mig.

Opholdet på Agnes Banks Equine Clinic var spændende. Der er gratis bolig til studerende og frokost hver dag så det var skønt. Det var ikke de vilde faciliteter men rigeligt. Der er plads til 2 studerende af gangen hvilket er meget hyggeligt. Der var en varierende case-load og også en del operationer. Temaet synes at være heste der løber ind i hegn da der især var mange af den slags skader. Dagsrytmen var behandling af de indlagte heste om morgenen sammen med de 2 interns. Derefter morgenmøde med oprids af dagen og så i gang med dagens patienter. Om eftermiddagen behandling af indlagte igen og så rounds med dyrlægen på vagt. Kom der akutopkald var man velkommen til at deltage. De fleste dage var man på klinikken og fulgte så de patienter der kom ind. Da maj er deres vinter var der ikke så meget run på men bortset fra et par enkelte dage var der nok at se til og god tid til fordybning og forklaring af de enkelte cases. Da der var 2 interns og derudover også en anden dyrlægestuderende foruden mig, var det ikke altid man fik lov at lave noget. Men når lejligheden bød sig fik man lov og ellers var der behandling af de indlagte patienter. Daglig status, injektionsteknik og forbindelsesskift var derfor noget man blev god til.

Opholdet ved Murray Veterinary Clinic var det mest fantastiske jeg har oplevet længe. Ross Wallace, der ejer klinikken, var utroligt inspirerende og glad for at lære fra sig, så jeg havde et virkelig godt ophold. Jeg var gerne blevet der længere. De fleste dage gik med at køre ud, men der kom også patienter til klinikken. Som hos Agnes Banks var det vinter og dermed ikke travlt, men jeg kørte med den dyrlæge som havde mest på programmet, hvilket ofte var Ross. Han var altid frisk på at forklare om dagens patienter og spurgte ofte om min mening også. Det var dejligt at blive betragtet som en del af teamet. Ledinjektioner og tænder var temaet her og noget jeg lærte meget om. Jeg havde dage som kun bestod af tandbehandlinger (så er det godt man er glad for tænder) og dage der var noget mere varierende. Hvor jeg på Agnes Banks så en del flere ridede heste end væddeløbsheste så jeg med Ross mange væddeløbsheste. Det var spændende at se den side af ridesporten da jeg ikke har stiftet meget bekendtskab med den før.

Jeg kan kun anbefale andre at gøre brug af denne ordning og tage af sted. Jeg ville gøre det igen i morgen hvis jeg kunne. Der er så meget at lære både fagligt men også personligt. En tur ”down under” er alle penge værd.

Kontaktoplysninger:

Murdoch University, Perth

Professor Ian Robertson

Tlf.: +61 08 9360 2459

E-mail: I.Robertson@murdoch.edu.au

EDU-Danmark

Cecilie Bech Lindgren

Tlf.: +45 70 20 28 24

E-mail: cbl@edu-danmark.dk

Land og sprog: Australien, engelsk

Indlogering: På campus eller lejlighed/værelse i området. Det arrangeres selv.

Arbejdsområde: Undervisning på Murdoch University 12 uger og praktik 6 uger

Længde: 2 blokke, foråret 2016. (25. januar 2016-16. juni 2016)

Budget:

Flybillet	9633	kr.
Transport til praktik	5221	kr.
Kost	10.060	kr.
Husleje	21.385	kr.
Forsikring	2772	kr.
Tuition fee	65.000	kr.

I alt **114.071** **kr.**

Andre modtagne legater:

SU-udlandsstipendium:	41895 kr.
Murdoch University Early Bird Scholarship:	10000 kr.
SUND-udrejsepuljen:	12000 kr.
William & Hugo Evers Fond:	3000 kr.

Clinical Externship på the University of Sydney

Af Anne Hoeg Andersen, årgang 2010

Jeg blev optaget på smådyrsdifferentieringen i foråret 2016, men havde samtidig søgt om en udvekslingsplads på et 8 ugers klinisk externship på the University of Sydney. Denne ansøgning gik igennem Københavns Universitet, hvor man først søger KU om at få lov til at søge en af de to udvekslingspladser, som vi har med Sydney. Efter et, hvad man må kalde stressende optagelsesforløb fra australsk side, fik jeg endelig et brev om, at jeg var optaget, og jeg afmeldte mig den danske differentiering. For første gang i min studietid skulle jeg nu gennemføre et alternativt studieforløb, som jeg selv havde valgt og arrangeret. Det var en skøn følelse, selvom jeg var glad for min optagelse på den danske differentiering.

Da hele optagelsesprocessen havde været lidt hektisk for mit vedkommende, landede jeg i Sydney uden et fast sted at bo. Men heldigvis havde jeg en australsk kontakt igennem en pige, som havde været i Sydney sidste år, og jeg blev indlogeret i Randwick, ca. 6 km fra universitetet. Bolig i Sydney er dyrt, og det kan betale sig at være i god tid og undersøge markedet, men oftest skal man blot være heldig. Mandag efter min ankomst mødte jeg op på smådyrsklinikken, som er tilknyttet universitetet og blev modtaget af Katrina Goodyer, som er en af kontaktpersonerne mellem Københavns Universitet og UVTHS (University Veterinary Teaching Hospital Sydney). Efter en hurtig rundvisning mødte jeg min gruppe på min første rotation – Small Animal General Medicine. Allerede kl. 9 havde jeg min første patient alene. Det var lidt grænseoverskridende at stå med et clip-board i hånden og skulle kalde en australsk mand med sin hund ind i konsultationen efter blot at have været på universitetet en time og knap nok vidste hvor toilettet var. Efter optagelse af anamnese og klinisk undersøgelse så skulle man fremlægge patienten for den tilknyttede dyrlæge i POMR (problem oriented medical record), hvori man fremlægger diagnostisk- og evt. terapeutisk plan. Efter de første par patienter kom man hurtigt ind i det, og det var en fed følelse! I Australien har de et større patientflow end i Danmark, og man fik dermed flere patienter i hånden. I og med at man er alene om sine patienter, får man virkelig også følelsen af ansvar og engagement i de enkelte cases.

Efter to uger med General Medicine skiftede jeg hold og kom på Small Animal Referral Medicine. Dette betyder, at universitetet modtager en masse henvisningspatienter fra oplandet, og disse har ofte meget lange og komplicerede historier, som nogle gange kan være svære at holde rede på. I løbet af dagen havde alle de studerende rounds, og her skulle man fremlægge sine patienter for de andre. Det var en utrolig god øvelse, da det tvinger en til at tænke alle skridt i processen igennem. Jeg modtog bl.a. en akut nyrepatient, som havde tårnhøje creatinin- og ureaværdier, så her skulle der tænkes hurtigt. Det var derfor rigtig god læring, at skulle fremlægge patienten bagefter, hvor man lige havde været hjemme og læse lidt op på casen. Læringskurven var enormt stejl på denne rotation, men det var også hårdt, og dagene var lange (man slutter oftest tidligst kl. 18). På referral havde jeg mange patienter, og bl.a. behandlede jeg Boris (se billedet nedenunder), som led af IMTP (Immune-mediated thrombocytopenia). Han var en af mine favoritter, ikke mindst fordi han var en sød hund, men også fordi han havde et længere forløb hos mig. Ejerne var meget taknemlige over vores indsats

og var glade for at se, at det var den samme studerende, som tog sig at Boris hele vejen. Det er skønt med ros!

Min næste rotation var Small Animal Surgery, og dette var absolut min favoritrotation. Dette hænger tydeligvis sammen med min store interesse for kirurgi, men også at hele teamet var fantastiske at arbejde sammen med. Jeg fik stor ros for min viden og kirurgiske færdigheder, og en stor del af dette kan tilskrives vores kirurgiske kursus, som vi har på fjerde år af studiet. Jeg kunne tydeligt mærke, at jeg som dansk studerende var bedre klædt på til at lave kirurgi end de australske. Head of Surgery Department var også utroligt interesseret i at høre om, hvordan man i Danmark forbereder de danske studerende. Man kan derfor være lidt stolt, når man kan bidrage til at de ændrer deres procedure for eks. scrub-in.

Min sidste rotation var Small Animal Anesthesia. Dette var en god rotation, da man får en vis rutine i at lægge dyr i anæstesi. Rutine er ellers ikke et ord, man kan bruge om mange ting på studiet, så det er rart at føle sig nogenlunde tryk ved eks. intubering og anæstesi-protokoller. Dagene var heldigvis ikke så lange, da man slutter, når den sidste patient har været på bordet. Dette var en god afslutning på 8 spændende, men også hårde uger på UVTHS.

Min favoritpatient Boris

Indgangen til universitetshospitalet

Hvis man ønsker at komme til Sydney eller andre steder i Australien som veterinærstuderende, kan man med fordel kontakte Anne Fledelius fra sektion for internationalisering. Hun er enormt sød og hjælpsom og fortjener en kæmpe tak for sin store indsats i forbindelse med mit ophold. Hvis man gerne vil kombinere smådyrsrotationer med store dyrsrotationer, så er der også mulighed for det. De har sågar også en eksotisk klinik, hvor man har mulighed for at tage rotationer. Dog skal man være klar over at store dyrs-klinikken ligger i Cambden, hvilket er ca. en times kørsel fra Sydney. Hvis man har nogle spørgsmål om de forskellige rotationer, så kan man også kontakte Marisa Buskariol (står under kontaktoplysninger). Hun er sød og hurtig til at svare på mails. Held og lykke med ansøgningen. Det kan være en længere proces, men betaler sig til sidst!

Kontaktoplysninger:

The University of Sydney – UVTHS (The University Veterinary Teaching Hospital Sydney)

Marisa Buskariol

Tlf.: +61 2 9351 3550

E-mail: Marisa.buskariol@sydney.edu.au

Land og sprog: Australien, engelsk

Indlogering: Privat indlogering, ingen mulighed for indlogering på universitetet

Arbejdsområde: Studerende med funktion som dyrlæge under supervision.

Længde: 2 måneder (15. februar 2016 til og med 10. april 2016)

Budget:

Flybillet	8236	kr.
Kost	5000	kr.
Husleje	13900	kr.
Forsikring	1250	kr.
Kliniktøj	500	kr.
Telefon og internet	600	kr.
Transport	1000	kr.

I alt **30.486** **kr.**

Andre modtagne legater:

SUND Udrejselegat: 9000 kr.

Afrika

Hands on, praktisk erfaring og vilde dyr

Af Signe Brusgaard og Christina Strøm, årgang 2015

I sommerferien 2016 tog vi, Signe og Christina, til Sydafrika i to uger for at være med på et program for dyrlægestuderende. Programmet er udviklet af Live4now og hedder Wild Vets. Her kan man komme tæt på vilde dyr og få hands-on erfaring med behandling af forskellige dyr (både husdyr og vilde). Derudover får man lov til at opleve, hvordan en rigtig wild life dyrlæge arbejder med de vilde dyr i Sydafrika. Turen gav os desuden mulighed for at se forskellige dele af Sydafrika og dets dyreliv, da vi sjældent overnattede det samme sted mere end to nætter ad gangen.

Vi startede turen med at flyve til Johannesburg, hvor vi mødte den gruppe, vi skulle være sammen med de næste to uger. Gruppen bestod af fem andre veterinærstuderende og en wild life-guide. Det var spændende at få lov til at snakke med veterinærstuderende fra andre dele af verden, og lære om hvordan uddannelsen var bygget op og foregik hos dem.

De første to dage skulle vi henholdsvis hjælpe med at behandle dyr på en dyrlægeklinik og ude i felten. Arbejdet var baseret på frivilligt arbejde, således at den lokale befolkning havde mulighed for at få deres dyr behandlet uden beregning. Vi fik et tæt indblik i, hvordan dyrlægerne hurtigt og effektivt kunne sterilisere og kastrere hunde med begrænsede midler. Vi fik selv lov til at vaccinere, lægge kateter, gøre hundene klare til operation og hjælpe med anæstesi. For os førsteårsstuderende var det vildt endelig at kunne lave noget på levende dyr!

Sterilisation, kastration og vaccination af hunde fra lokalsamfundet omkring Pretoria. Den ansvarlige dyrlæge shuffede rundt mellem forskellige områder og arbejdede med de remedier der fandtes på stedet. Se fx opvaskestativet TV.

De to efterfølgende dage var vi på en kæmpe avlsfarm med forskellige vilde dyr, hvor vi arbejdede med en wild life dyrlæge. Han skulle lave DNA-analyser og generelt sundhedstjek for potentielle købere. Vores job bestod i at hente gnuer, som var blevet bedøvet fra en helikopter. Vi blev kørt ud til det sted, hvor gnuen var faldet og hentede den på ladet af en pickup truck. Vi samlede den op på en bære, og lærte hurtigt hvor vigtigt det var at samarbejde om at løfte. Efter at have hentet seks til otte dyr op på ladet, kørte vi til et mødested, hvor dyrlægen var. Her blev gnuerne så undersøgt og DNA-prøver udtaget.

Arbejde med indfangning og DNA-analyse af gnuer (Wildebeests) på en avlsfarm nær Botswana. Gnuerne blev bedøvet fra luften hvorefter de blev samlet op på pickup trucks.

De næste dage boede vi omkring Brits, her vi fik en række foredrag af dyrlæger indenfor forskellige fagområder. Vi deltog bl.a. på et slangekursus, hvor vi lærte om Sydafrikas giftige slanger og besøgte et avlscenter for geparder, hvor vi hørte om udslusning til wild life. På slangekurset fik vi lov til at dissekere en slange og øve vores suturegenskaber. Det var sjovt at se og lidt specielt at se, at de først måtte tape den døde slanges hoved til og kappe hovedet af, for at vi ikke skulle komme i kontakt med giften.

TV: Dissektion af slange og sutur i slangeskind. Kursets dyrlæge viste desuden, hvordan en steril og billig suturnål kunne fremstilles hurtigt og simpelt. TH: Tre geparder der snart er klar til frisættelse.

En af turens højdepunkter var, da vi skød med den dart gun, som bliver brugt til at bedøve wild life med fra luften. Vi fik dog kun lov til at skyde på stillestående mål, men det var måske meget fint, taget de dårlige sigte-skills i betragtning. I forbindelse med helikopterturen fik vi desuden en forelæsning om de forskellige produkter og metoder, der bruges til at bedøve og behandle de forskellige, vilde dyr.

Senere fik vi også lov til at opleve et andet aspekt af en wild life dyrlæges job, idet vi var med dyrlægen ude at vurdere foder og leveforhold på en avlsgård. Her var der en række problemer med at impalakalve døde uforklarligt. Dyrlægen nævnte, at der selvfølgelig kunne være mange årsager, men at slanger, bavianer og jackaler udover forkert fodring kunne skabe sådanne problemer. Det er ikke præcis de samme problemer, man hører om på en dansk gård.

Dyrlægen fortalte desuden om problemerne med, at nye farmere ofte ikke har sat sig ind i korrekt fodring og pasning af vildtet. Vi så fx store huller i hegnet lavet af vildsvin, som farmerne ikke havde taget højde for under anlæggelsen.

I en af Afrikas største nationalparker, Kruger, der dækker et areal på størrelse med Israel, oplevede vi mange forskellige vilde dyr på nært hold i deres naturlige habitat. Vi sov i telt i parken og kunne høre bavianerne og hyænerne skrig og hyle om natten. Det var også sjovt, men lidt provokerende når aberne i lejren prøvede at stjæle frugt og slik. Udover spændende oplæg fra en af Krugers to dyrlæger, var vi på morgentur og bushwalk. Vi synes, det er fantastisk at så stor en park, kan klare sig med kun to dyrlæger. (Selvom det unægtelig nedsætter vores chance for at få job der en dag.) Derudover var det spændende at høre, hvordan deres hverdag så ud i modsætning til en hverdag på en klinik i Danmark. Dyrlægerne greb selvfølgelig kun ind, når der var menneskeskabte problemer såsom mund- og klovsyge fra nærliggende farme eller krybskytter. Krybskytterne var, ikke overraskende, især et stort problem i forbindelse med sorte næsehorn. Dyrlægen fortalte desuden om forskellige taktikker, der var blevet benyttet for at stoppe krybskytterne - dog uden held. Alt i alt må

Bushwalk i Kruger hvor vi kom tæt på en hvid-næsehorn han. En af Krugers dyrlæger fortalte om de forskellige præventioner, der benyttes mod krybskytter af selvsamme dyr.

Darting fra helikopter samt helikoptertur med udsigt over en avlsfarm.

det siges, at dyrlægerne varetager mange forskellige udfordringer, som også indebærer at opretholde muligheden for at de lokale bønder kan dyrke afgrøder og holde dyr.

Det har været en hel fantastisk tur med mange spændende og fagligt relevante oplevelser. Helt sikkert en oplevelse for livet som vi vil anbefale alle, der har mulighed for det!

Kontaktoplysninger:

Live4now, Wild Vets

Melissa du Plooy

Tlf.: +27 74 0277570

E-mail: melissa@live4now.co.za

Land og sprog: Sydafrika, afrikaans og engelsk

Indlogering: Lodges og telt (som en del af pakken, man betaler for)

Arbejdsområde: Wild life

Længde: 2 uger (21. august - 4. september 2016)

Budget:

Flybillet	3877	kr.
Kost, logi og program	14.830	kr.
Forsikring	432	kr.
Medicin inkl. vacciner	3057	kr.
Diverse	1000	kr.
I alt	23.196	kr.

USA

Preceptorship hos Associated Veterinary Specialists, Ltd., P.C.

Af Sanja Kyhse-Andersen, årgang 2013

Efter at have knoklet med bøgerne på bachelordelen, uden meget tid til det praktiske, havde jeg lyst til at komme ud og se hvordan tingene foregår på klinikker andre steder i verdenen. Til at starte med var jeg lidt på bar bund og vidste ikke rigtig hvordan sådan en tur skulle organiseres. Jeg spurgte derfor folk på studiet, familie og venner om de kendte til nogle klinikker eller hospitaler, der ville være værd at besøge. Jeg var heldig, at min søsters værtsfamilie fra dengang hun var et år på High School i USA, havde en dyrlæge i familien, der ejer et specialiseret dyrehospital i St. Louis i USA. Jeg fik hans mail adresse og kontaktede ham i december 2016 for at høre om muligheden for, at jeg kunne komme over og følge ham i hans hverdag på hospitalet. Han svarede hurtigt tilbage, at jeg var mere end velkommen. Vi aftalte herefter, at jeg kunne komme og være der i 2,5 uge i marts 2017. Herfra var det blot at bestille flybillet samt sørge for vaccination og forsikring inden afrejse. Hans hospital, Associated Veterinary Specialists, er beliggende i Bridgeton lidt uden for St. Louis i Missouri, USA. Hospitalet består af 7 dyrlæger samt en stor gruppe af veterinærsygeplejersker, veterinærsygeplejeske elever og receptionister. Det er et specialiseret hospital, som modtager henvisningspatienter samt akutte patienter. På hospitalet er der maskiner som røntgen, ultralyd, CT og MRI. Derudover har de deres eget laboratorium som gør, at de kan lave de mest almindelige blodprøve test på hospitalet. De ser derfor mange forskellige patienter og ofte cases, der ikke ses på normale klinikker.

Den 9. marts blev jeg hentet i St. Louis lufthavn af Dr. Wayne Hause. Vi kørte hjem til ham, hvor jeg mødte hans kone Cheryl og deres to katte. De viste mig til mit eget værelse og toilet, hvor jeg skulle bo de næste 16 dage. Herefter spiste vi aftensmad sammen og snakkede om hvordan det kom til at forløbe de næste par uger. De fortalte mig at de ville køre mig til og fra hospitalet og at jeg ville have mulighed for at være der 10 timer om dagen alle dage også lørdag og søndag. Derudover spurgte de indtil, hvad jeg gerne ville have at spise morgen, middag og aften for så skulle de nok sørge for at købe det ind til mig. Efter en super hyggelig middag, hvor jeg følte mig utrolig taknemmelig for deres gæstfrihed, og alt hvad de gjorde for mig kunne jeg nu gå i seng og glæde mig til første klinikdag.

Næste morgen kørte Dr. Hause og jeg afsted til hospitalet. Da vi mødte på klinikken præsenterede han mig for personalet, som var på vagt den dag og så gik vi ellers i gang. Dagen startede som alle deres dage gør med at dyrlægen, der har haft nattevagten forklarer hvilke patienter

CT – scanneren, der var på hospitalet

som er kommet ind, hvorfor de er kommet ind og hvad deres status er. Efter blot nogle få timer på hospitalet fandt jeg hurtigt ud af, at det bare var om at følge med og stille så mange spørgsmål som muligt. Allerede efter første dag nåde jeg at se 2 CT scanninger, 2 bronkoskopier, 2 ultralydsscanninger, suturering af bidsår ved øjet på en hvalp samt meget mere. Derudover fik jeg selv lov til at tage imod to patienter, hvor jeg stod for dataindsamlingen, for derefter at snakke med en af dyrlægerne om problemerne og planformulering. Her skulle jeg virkelig bruge min teori omkring POMR.

Duke – Boxer der kom ind med kronisk vægttab. Ultralyd viste et fremmedlegeme, der senere blev fjernet kirurgisk.

I løbet af den tid jeg var på hospitalet var jeg der fra kl. 8 om morgenen til kl. 18.00 aftenen de fleste dage. Jeg var med til undersøgelser af hyperthyroid katte, som skulle i radioaktiv iod behandling på klinikken. Jeg oplevede alle former for endoskopi metoder og fik endda lov til at udtage biopsi ved en gastroskopi undersøgelse. Jeg var med til at ilægge en PEK-tube i en kat, hvilket var grænseoverskridende for mig at få lov til at lave et stab incision i kattens mave. Derudover overværede jeg operationer som fjernelse af levermasse, rettelse af en brachiocephal hund samt fjernelsen af blæresteen ved kikkertundersøgelse. Ved operationerne fik jeg lov til at gøre mig steril og komme med ind så jeg kunne assistere kirurgen. Derudover så jeg mange CT, ultralyd, røntgen og nogle få MRI scanninger. Her var de rigtig gode til at forklare mig hvad de så på scanningerne samt svarer på alle mine spørgsmål.

Den mest interessante case jeg nåede at opleve, mens jeg var på hospitalet, var en hund som kom ind fordi den ikke havde spist, desuden havde den en hævelse ved bagbenet, der gjorde at den var begyndt at halte. Ved ultralydsscanning kunne vi se forstørret lymfeknuder og adrenal glans samt væske i hævelsen. Dyrlægen besluttede sig for at tage en finålsbiopsi af hævelsen og fandt her at væsken vi kunne se viste sig at være urin. Dette virkede meget besynderligt, men ved at kigge på hundens historie kunne vi se at den var blevet kørt over af ejeren 18 måneder forinden og havde brækket pelvis 7 forskellige steder. Det viste sig at denne hund havde fået et urinblære hernie.

Bonusoplevelse

Den ene weekend jeg var der, var jeg så heldig, at jeg kendte en veterinær studerende, som inviterede mig med til Columbia, MO for at deltage i læmning. Hun hentede mig fredag aften på klinikken og kørte mig tilbage igen mandag morgen. I weekenden var jeg med til at holde øje med en hel flok får, lege med lammene og hjælpe til når fårene skulle læmme. Derudover fik jeg lov til at se hvordan halekupering af lammene sker samt give SC og IM injektioner til fårene og lammene. Her gav vi bl.a. antibiotika og parasitær behandling. Det var en super lille afbræk fra klinikken, som stadig var studie relevant.

Læmning i Columbia, MO.

Mit ophold i USA var en kæmpe oplevelse, hvor jeg virkelig lærte at bruge teorien i praksis. Jeg vil helt klart anbefale alle som føler de ikke har haft nok praktisk erfaring til at opsøge Associated veterinary specialists. Det er et hospital som mener at studerende lærer bedst ved selv at stå med tingene i hænderne og derfor når man at prøve virkelig mange ting mens man er der. Den største forskel, der er på klinikkerne i Danmark og dette hospital i USA er hvor meget mere jeg fik lov til. I Danmark har jeg i de klinikker jeg har været i primært fået lov til at observere dyrlægerne som arbejder der. På denne tur fik jeg ikke blot lov til at observere dem, men fik også selv lov til at tage imod patienterne

samt tage røntgen, intubere, tage biopsi, endoskoperer, lave fin nålsaspirat, mm. Jo mere man viser man gerne vil lærer jo mere, fik man også lov til. Mit bedste råd jeg kan give til andre studerende, som gerne vil rejse ud er, gør det og lad dig ikke stoppe af, at du endnu ikke er startet på kandidaten og derfor ikke har haft klinik fag endnu. Ofte lærer man mere ved blot at kaste sig ud i det.

Kontaktoplysninger:

Associated Veterinary Specialists, Ltd., P.C

Wayne R. Hause, DVM, Diplomate

Tlf.: 314-739-1510

E-mail: wrhousedvm@yahoo.com

Land og sprog: USA, engelsk

Indlogering: Værelse hos dyrlægen – selvorganiseret

Arbejdsområde: Deltagelse i intern og akut medicin cases, billede diagnostik samt kirurgi.

Længde: 17 dage fra 9. marts til og med 25. marts 2016

Budget:

Flybillet	5500	kr.
Kost	455	kr.
Forsikring	682	kr.
Medicin inkl. vacciner	1860	kr.
Gave til værtsfamilie	190	kr.

I alt **8.687** **kr.**

Intern Medicin rotation på U.C. Davis og ophold på Mississippi State University

Af Helene Bruun Jensen, årgang 2012

Man skal huske at gribe chancen, når man får den. Netop det valgte jeg at gøre denne sommerferie 2016. Jeg pakkede en kæmpe, meget tung kuffert og tog flyveren til ”drømmenes land”, USA, for at tage chancen og tilbringe 2 uger på UC Davis og Mississippi State University. Jeg må indrømme, at jeg ikke bare pakkede en kuffert og sprang på det næste fly. Jeg startede med at lægge planer og drømme om min rejse 1 år i forvejen. Jeg blev senere glad for at være i god tid. Visum papirerne var noget af en udfordring og det tog lang tid at forstå og udfylde de nødvendige dokumenter. Jeg rejste på et J1 visum, da det var det Mississippi Uni krævede. Det blev en dyr fornøjelse, da det krævede et transfer dokument for, at jeg kunne komme til UC Davis efterfølgende og adskillelige tillægs-dokumenter.

Spay and Neuter Rotation, Mississippi State University/MSU

Det krævede overraskende lidt at ansøge om en plads på ”Spay and Neuter” rotationen og den ansvarlige dyrlæge Jacob Shivley var utrolig hjælpsom. Det eneste det krævede var, at man var på kandidaten og havde haft mindre husdyrs rotationen. Programmet er en 2-ugers rotation, hvor man tager ud i en lille lastbil indrettet som operationsstue til forskellige shelters med herreløse hunde og katte. Disse steriliserer og kastrerer man under supervision af dyrlæger og recidencies. Det er meningen, at man på de 2 uger, man deltager, får en masse erfaring og lærer sit håndværk bedre, så man er bedre rustet som dyrlæge efter studiet. Man kan bo gratis på skolen og frokost får man typisk, når man er ude ved shelterne. Man betaler ikke for at deltage. Så det eneste det koster er en flybillet, lidt mad, evt. en lejet bil og et visum. Vi var 6 studerende fordelt på 2 mobile units/lastbiler med en veterinærsygeplejerske og en dyrlæge. Man er sammen med amerikanske studerende. Man er af sted 4 dage om ugen og

Jeg er ved at kastrere en labradorliggende hanhund. De gjorde dette scrotalt modsat herhjemme, hvor vi gør det præscrotalt.

Fra højre er det en anden studerende, sygeplejersken, mig selv og dyrlægen, Jacob Shivley foran den mobile unit.

har rig mulighed for at tage på tur i sin fritid. Det er en fordel at have en bil for at komme til/fra skolen og kunne tage på tur i weekenden, da offentlig transport er elendig.

Den første dag på rotationen stod man sammen med dyrlægen og opererede. På den måde fik man en rar start og følte ikke, at man blev kastet ud i det kolde vand. Dagen efter stod man selv og opererede. Jeg steriliserede/kastrerede typisk 6-9 hunde/katte pr dag. Man steriliserede både hvalpe, ældre tæver og drægtige katte. Nogle operationer var mere udfordrende end andre, men hvis der var det mindste, havde man dyrlægen ved sin hånd og kunne spørge om hjælp. Metoderne var ikke helt de samme,

som dem vi lærer, men man fik tilsendt deres hjemmelavede videoer og kunne forberede sig på den måde. Det var en fantastisk oplevelse, utrolig lærerigt og jeg ville gøre det igen til hver en tid.

To ugers intern medicin på University of California, Davis

Da jeg havde planlagt mit ophold på Mississippi, søgte jeg et externship på UC Davis. Her behøvede man til gengæld ikke være i så god tid med ansøgning. Først på foråret er i god nok tid, hvis man skal afsted i sommerferien. Den ansvarlige officer er Judy Walls. Jeg fandt hurtigt ud af, at man skulle være vedholdende, når man havde brug for hendes hjælp, men det hjalp at ringe hende op. Jeg kunne prioritere hvilken rotation jeg helst ville på og jeg fik min første prioritet, Small Animals Internal Medicine. Jeg havde forberedt mig på, at det ville blive hårdt men forhåbentlig et meget lærerigt ophold, efter at have læst

andre rejserapporter. Denne forventning blev indfriet fra dag 1, omgangstonen var formel og opholdet blev præget af spændende patienter og lange dage. Man fik ikke rigtig nogen rundvisning/introduktion første dag,

Hund m. inkontinens cystoskoperes. Der findes en intramural ektopisk ureter, derfor foretages der en laser-ablation med samtidig fluoroscopy.

så det var bare med at hænge på og spørge sig frem. Jeg fik af vide af en af de ansvarlige dyrlæger, at jeg kunne følge en af de amerikanske studerende på samme rotation den første uge og så få mine egne konsultationer og patienter ugen efter. Det var rart, da jeg ikke havde fået nogen rigtig introduktion og skulle lære hospitalet, deres rutiner og computersystem at kende. Modsat på Mississippi, hvor jeg følte mig på cirka samme niveau som de andre amerikanske studerende, var det tydeligt hvor ambitiøse og dygtige, både praktisk og teoretisk, de amerikanske studerende var. Men utålmodig, som jeg var, spurgte jeg, om jeg ikke måtte få min egen patient om onsdagen. Det fik jeg lov til.

Min dag startede typisk kl. 7:00 og sluttede mellem 20:00 og 21:00. Om morgenen skulle man SOAPe sine indlagte patienter, fodre dem, medicinere dem osv. Når man var færdig med sine egne patienter, hjalp man de andre studerende med deres. Så var der rounds kl 8:15 med en ansvarlig dyrlæge/recidency, hvor man gennemgik nye patienter (fra skadestuen eller henvisninger) og hørte om de indlagte patienter. Herefter begyndte konsultationerne. Kl. 17:00-18:00 var der så rounds igen, hvor man talte om indlagte, spændende patienter eller gennemgik et teoretisk emne. Herefter skulle man aftenbehandle sine patienter, ringe til klienter eller være der, hvis ejerne ville besøge deres indlagte dyr. Konsultationerne foregik typisk som herhjemme med en grundig anamnese og en klinisk undersøgelse. Den kliniske undersøgelse er dog meget mere grundig. Herefter fremlægger man sin patient, ens differentialdiagnoser og planer for dyrlægen. Når man har gjort dette, kommer dyrlægen med ind til klienten/patienten og følger op på anamnese og foretager en hurtig klinisk undersøgelse. Herefter beholder man

En indlagt patient med blodig diarré og alvorlig trombocytopeni.

typisk patienten i løbet af dagen til undersøgelser og prøvetagning. Mange patienter var henvisningspatienter, der havde fået en meget grundig work-up hos flere forskellige dyrlæger. Dette var ofte en udfordring, da de havde høje forventninger og ofte var frustrerede over at have været så mange steder uden succes.

Hvis man overvejer at tage på denne rotation, tror jeg det er vigtigt, at man er sidst på studiet. Jeg selv havde lige afsluttet fjerde år. Man skal også være meget sikker i sine engelsk-kundskaber. Jeg blev ret overrasket over den sprogbarriere, der kunne være. Selvom jeg selv, synes jeg er god til engelsk, var det krævende sprogligt. Det skyldtes til dels, at de forkortede ALT og at de mumlede og talte hurtigt. Ja, de mumlede nogle gange så meget de ikke selv forstod hinanden ordentligt.

Jeg fik at vide af de andre studerende at intern medicin var en af de hårdeste rotationer. Fx havde man tidligere fri på dermatologi og billeddiagnostik og man skulle ikke skrive journaler. Hvis jeg havde haft 2 uger mere, ville jeg gerne have taget billeddiagnostik rotationen. Her fik de studerende lov til at ultralydsscanne patienterne og foretage cystocenteser.

Opholdet var lærerigt men også grænseoverskridende til tider, så det skal man være klar på, hvis man vælger at tage til UC Davis.

Kontaktoplysninger:

Mississippi State University

Dr. Jacob Shivley

Tlf.: 016623253432

E-mail: jshivley@cvm.msstate.edu

University of California, Davis

Judy Wall

Tlf.: 015307520773

E-mail: jawall@ucdavis.edu

Land og sprog: USA, engelsk

Indlogering: Mississippi: Skolen tilbyder gratis værelser med eget badeværelse og et tekøkken m. køleskab.

U.C. Davis: Judy Wall sender en liste med indlogeringsmuligheder i byen, man kan leje af andre studerende til rimelige priser.

Arbejdsområde: Shelter Medicine i Mississippi og Small Animal Internal Medicine på U.C. Davis

Længde: 12 dage fra d. 25. juli – 5. aug. 2016 (Mississippi) og 13 dage fra d. 15.-27. aug. 2016 (U.C. Davis)

Budget:

Flybillet	5120	kr.
Indenrigsflyvning:	1610	kr.
Visum (SEVIS, DS-2019, Transfer, Ambassade):	6685	kr.
Billeje (5 uger)	11.200	kr.
Kost	3000	kr.
Logi (U.C. Davis)	3062	kr.

U.C. Davis rotations+ administrationsgebyr:	8008	kr.
Ansvarsforsikring (SAVMA):	140	kr.
Diverse (brændstof):	2500	kr.
I alt	41.325	kr.

Externship på Weems and Stephens Equine Hospital, Texas og UC Davis

Af Martin Vedel Nielsen, årgang 2012

I efteråret 2015 besluttede min kæreste og jeg, at vi gerne ville til USA i sommerferien 2016. I planlægningsprocessen, fandt jeg ret hurtigt Weems and Stephens Equine Hospital (WSEH) på AVMA's externship liste, og via e-mail fik jeg opholdet på plads. Det var dog først i april 2016, at jeg fik opholdet på UC Davis' Equine Surgery and Lameness rotation, grundet de først gennemgår ansøgninger ultimo april. Man skal være opmærksom på, at det er sidste års studerende, der har førsteprioritet.

Weems and Stephens Equine Hospital

WSEH er lokaliseret lige nord for Dallas i Texas, hvor jeg kørte til med en lejet bil. Det er muligt at blive hentet i lufthavnen af Cole, men desværre må man ikke låne hospitalets biler uden Texas "driver license". I Texas ligger ranchene skulder mod skulder, og det er da også den stat i USA med flest heste pr. indbygger, i alt 1 mio. heste. Dette er alt fra hobbyheste til barrelheste, quarterheste, dressurheste og fuldblodheste, der konkurrerer på højt plan.

Jeg ankommer søndag eftermiddag, og får straks lov at være med til aften behandlingerne, sammen med den intern, der er på vagt. Hun hedder Milena, er fra Brasilien og havde vagt denne weekend. Hun var sød og viste mig rundt på hospitalet, samt stedet hvor jeg skulle sove. Der er to rum oven på kontoret hvor der er senge til overnattende interns eller eksterns. WSEH er et 24 timers hospital med 6 dyrlæger og 4 dyrlæger i internship til at klare det hele. Jeg var med rundt og se hvad alle dyrlægerne lavede gennem de 2 uger. Egentlig er det Dr. Cole der står for de studerende på eksternship, men alle de andre var også rigtig gode til at tage en med, og hvis man havde lidt "gå på mod" blev man også inddraget. Første aften på hospitalet blev jeg kaste-

Hovedbygningen med kontor, 2 undersøgelsesrum, røntgen, laboratorie og apotek og plads til at sove ovenpå.

Her en af de mange kolikheste der kom ind. De fleste blev sat på væske men også nogle blev opereret.

de ud undersøgelse af en kolikhest, sammen med Milena, hvor bl.a. kateterlægning blev praktiseret. Som ekstern fik jeg også til opgave og kigge til hesten i løbet af natten og kalde en intern ind hvis der opstod ændringer i hestens tilstand. Dyrlægerne i internships var også rigtig godt til at inddrage én, og da de havde rimeligt travlt blev man hurtigt sat i arbejde. De morgenbehandlede de indlagte heste kl. 07:00 og aftenbehandlede kl. 18:00. Her skulle gives i.m, i.v eller p.o mediciner og hestene skulle have foder og trækkes med. Akutpatienter skulle typisk tjekkes til hver 2 eller 4 time i løbet af natten, og der fik man som extern igen lov til at hjælpe til. Hver torsdag var der "journal club", hvor enten interns eller de faste dyrlæger fremlagde en case eller et emne og dette blev så diskuteret ud fra relevant litteratur. Alle havde forbedret sig på emnet!

Der bliver lavet rigtig meget kirurgi på WSEH, blandt andet af den unge Dr. Kevin, samt gjorde Dr. David som var medejer af WSEH. Jeg nåede at se dem lave 4 kolikoperationer, 3 overskæringer af den dybke bøjesene, 1 fjernelse af et øje, 2-3 lacerationer på de distale ekstremiteter der krævede sondering og skylning, en enkelt fraktur, et

Eyenucleation på en appaloosa. Her med Dr. Kevin og to interns.

par atroskopi af mediale tarsocruralled og en laparaskopi med fjernelse af granulocelle tumor. Her ud over laver de

en masse reproduktion samt embryotransfer. Også halthedsdiagnostik inkl. ultralyd og røntgen med behandlingsmuligheder som PRP, IRAP og stamceller. Endvidere lavede de rigtig meget "field service" ude på ranchene, blandt andet liggende kastrationer, splitning af mediale patella ligament og selvfølgelig haltheder, handelsundersøgelser og vaccinationer.

Hestetrailer i Texas, en smule større end vi er vant til. Og selvfølgelig med aircondition så hestene også kunne have det behageligt i de over 100F (40C)

WSEH er virkelig et besøg værd og kan anbefales til alle med hesteinteresse på 4 eller 5 år af studiet. Opholdet har været meget varmt, med tæt på 40 grader hver dag, men også utrolig lærerigt både i praktiske og teoretiske kundskaber inden for hestefeltet.

UC Davis – Equine surgery and Lameness rotation (ESxLa)

Efter en uges rejse fra Texas til Davis, startede jeg på UC Davis. Dette var en lidt anden oplevelse, end jeg havde regnet med. Det var slet ikke et universitet som vi kender det hjemme fra Taastrup. Her var der et meget stort ansvar på hver enkelt studerende, som havde deres egne patienter de fulgte hele vejen igennem. Man startede selv med at optage anamnese og fulgte dem gennem diagnostikken, fik lov at udføre meget af det under overvågning og vejledning. Skulle hestene behandles forventede de man kom med forslag til behandlingsplan og til sidst skulle selv sende hestene hjem igen. Hvis hestene blev indlagt eller diagnostikken skulle fortsætte næste dag var det dens studerendes ansvar at tage sig af hestene. Der var rounds om morgenen kl. 08:00 hvor behandlinger og kateterilægninger skulle være færdigt inden, således at dagens program kunne starte herefter. Dette inkluderede at tage imod dagens patienter, diagnosticere eller indlægge dem. På mandag, onsdage og fredage var der primært kirurgiske patienter, men med to dyrlæger tilknyttet rotationen var der hele tiden nogle haltheder eller andre kirurgiske ting i gang. Ud over de to dyrlæger Dr. Galuppo og Dr. Katzmann med mange års erfaring var der også to residency tilknyttet servicen.

Da hospitalet lige havde været lukket 14 dage grundet et udbrud med Equine Influenza Virus, var der virkelig travlt allerede om mandagen. Jeg blev kastet

Her er Ehrenz vi havde gennem mange dages lameness workup med Equillios lameness locator.

lige ud i modtagelsen af de første patienter, og da der kun var en anden amerikansk studerende på rotationen de to uger, løb vi ret stærkt. Jeg fik dog hurtigt lært deres journalsystem og deres måde at gøre tingene på. Til dette fulgte også en grundig vejledning, som man får udleveret inden. Noget af journalsystemet foregik stadig på papir, men dette fungerede egentlig ret godt.

Her en kort pause, mens ejer tjekker ind i receptionen holder jeg hans hoppe med føl. Føllet skulle kontrolleres for carpus valgus

Vi lavede rigtig meget lameness work-up, med 4-5 halte heste om dagen. Nogle blev i flere dage, hvor det så var de studerende der stod for foder og behandlinger. Aftenbehandlinger foretog vi for det meste mellem 19 og 21, her skulle gives antibiotika i.m. og smertestillende p.o. eller i.v. til operationshestene og resten skulle passes og have lavet TPR morgen og aften. På UC Davis var jeg primær på diverse haltheder som skulle have bøjeprov, blokader, røntgen, ultralyd, MRI eller/og CT. Af kirurgiske patienter havde jeg ansvaret for et par kastrationer, tumorekspiration perianalt, en underlæbe laceration, en stående tigh back, en atroskopi af et kodeled og en P2 fraktur højre bag, der desværre blev aflivet. Alt samme med masser af hands-on.

Vores ophold i USA var en kæmpe oplevelse, og jeg vil anbefale alle andre at tage til USA på et eller flere externship under studiet eller på internship eller som residency når man er færdig dyrlæge. Man ser sindssygt mange spændende cases og har med mange patienter at gøre, der huskes i lang tid. Man opbygger netværk rundt om i USA, der bestemt er værd at tage med, såfremt man har et internship i tankerne. Desuden udfordrer man sin sproglige og faglige kunnen til det yderste.

En af deres mange vægge der illustrerer de mange publikationer de hele tiden laver for at være blandt de førende universiteter i verdenen.

Kontaktoplysninger:

Weems and Stephens Hospital, Aubrey
Cole Sciba
Tlf.: +1 (940) 390-6992
E-mail: cole@wseh.net

University of California, Davis
Judy Wall
Tlf.: 015307520773
E-mail: jawall@ucdavis.edu

Land og sprog: Texas og Californien, USA, Engelsk

Indlogering: WSEH: På hospitalet, UC Davis: AirBnb

Arbejdsområde: WSEH: Ambulante, emergency, kørepraksis, kirurgi, billeddiagnostik, reproduktion.
UC Davis: Modtagelse, haltheder og kirurgi.

Længde: Ca. 2x2 uger (24. juli - 6. august og igen fra 15. - 27. august 2016)

Budget:

Flybilletter Norwigan t/r:	5.120	kr.
Billeje ved SIXT i 5 uger:	11.200	kr.
Logi UC Davis:	3.062	kr.
Kost:	4.000	kr.
Vacciner (Rabies og Hepatitis):	2.815	kr.
ESTA og ansvarsforsikring:	238	kr.
Diverse (Brændstof mfl.):	3.200	kr.
I alt:	29.635	kr.

Ikke-støttede rejser

Research Summer School, Université d'Angers i Frankrig

Af Karina Poulsdóttir Debes, årgang 2012

Efter at have hørt en af mine studieveninder snakke om hendes fantastiske oplevelse på Research Summer School i Angers sidste år, besluttede jeg mig for at søge. Jeg blev optaget og efter at mine to søndagseksami-

Deltagere, arrangører og buddies fra Research Summer School Angers 2016 foran Chateau d'Angers.

ner i "Akutmedicin, obstetrik, intensiv terapi og klinisk anæstesiologi" og "Veterinary Imaging" i blok 4 var overstået, fløj jeg mandag morgen til Paris for derefter at tage toget til Angers. På togstationen i Angers blev jeg modtaget af arrangørerne af sommerskolen Malaurie og Raphael, som kørte mig til en velkomstbarbeque på campus. De andre deltagere på sommerskolen var allerede ankommet dagene forinden, men pga. mine eksaminer var dette ikke muligt for mig, og derfor gik jeg glip af den første forelæsningsdag. Ankommet til velkomstbarbequen kunne jeg se alle deltagere sad godt til bords og allerede var faldet i god

snak. Jeg nåede at blive nervøs for om jeg ville blive inkluderet socialt, og nåede at tænke tanken "Hvad er det, som jeg har meldt mig til?". Min nervøsitet var dog fuldstændig unødvendig, da det de næste to uger skulle vise sig, at jeg ikke kun blev meget lærdom, men også mange internationale venskaber rigere.

Jeg deltog i Research Summer School, men udover denne, blev der også holdt sommerskoler indenfor Bioinformatics, Vascular, Plant Science, Ethics og Well-being of children.

På Research Summer School var vi 30 studerende. Der var studerende fra alle mulige steder i Europa så som Ungarn, Frankrig, Tyskland, Italien, Grækenland, Spanien og Danmark, men også studerende fra Australien, Indien, Saudi Arabien, Dubai, Cuba, St. Martin og Canada. Da dette var en tværfaglig sommerskole kom folk fra forskellige uddannelser. Over halvdelen var medicinstuderende, men der var også studerende fra bioteknologi, biomedicin, biologi og så mig fra veterinærmedicin. Der var stor forskel på hvor langt de studerende var kommet med deres uddannelser og der var derfor både studerende

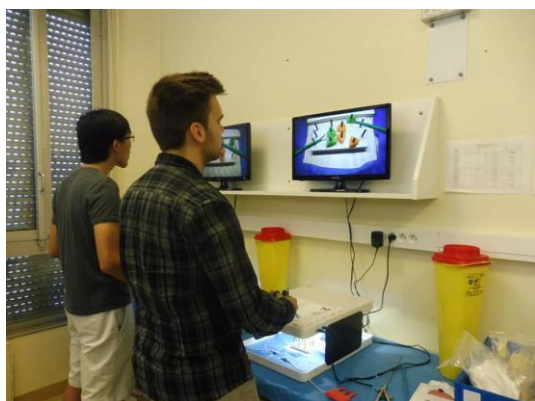

Borbala, medicinstuderende fra Ungarn, fremlægger en artikel for deltagere og forelæseren.

på 2. år af bachelor samt phd.-studerende.

Der var planlagt et fagligt og et socialt program for os. På det faglige program var der teoretiske forelæsninger, praktiske workshops samt virksomhedsbesøg. Dagene med teoretisk undervisning og praktiske workshops var delt op i to undervisningsblokke, den første fra kl. 9-12 og den næste fra kl. 14-17. De emner, der blev forelæst i var bl.a. Fetal programming, Canine spontaneous model of human genetic diseases og Vaccination. Forskere blev fløjet ind fra hele verden kun for at holde forelæsninger for os og der var bl.a. forelæsere fra England, USA og Canada.

Holdet blev delt op i 10 mindre grupper og efter hver forelæsning skulle to grupper op at præsentere artikler på det forelæste forskningsområde, som forelæseren havde valgt ud til os. Her skulle vi fremlægge metoder, resultater og diskussion fra artiklerne, samt forholde os kritisk til dem. Der var stor forskel på hvor meget erfaring vi studerende havde med forskningsverden og hvor mange artikler vi havde læst i vores karrierer, men trods det, og selvom det var grænseoverskridende at fremlægge videnskabelig litteratur på engelsk foran helt ukendte mennesker til at starte med, var vi alle sammen enige om at det var lærerigt. Man lærte meget om et

Dickson og David, medicinstuderende fra Canada og Frankrig, koncentrerer sig om laparaskopiøvelsen.

specifikt videnskabeligt emne, som man aldrig havde arbejdet med før, samt at forholde sig kritisk til artikler.

De praktiske kurser var i Bioinformatik og Experimental Surgery. I Bioinformatik kurset havde vi introduktion til og lavede øvelser i Excel og statistikprogrammet R. I Experimental Surgery var vi i Skills Lab på Universitetshospitalet i Angers, hvor vi øvede kateterisering og steril teknik på menneskemodeller samt prøvede kræfter med laporaskopiøvelser og suturing. Også her var der stor forskel på de studerende, da nogle

ingen praktisk erfaring havde, mens andre allerede var i gang eller var færdige med de kliniske kurser. De fleste var meget imponerede over laporaskopiøvelsen, som vi alle erfarede krævede gode kirurgiske færdigheder.

Vi besøgte også Genethón og Oniris. Genethon er en virksomhed, som ligger lige udenfor Paris og som forsker i og udvikler behandlinger for sjældne lidelser i det neuromuskulære, immunologiske- og hæmatologiske system, samt nervesystemet, øjne og leveren. Her hørte vi om deres projekter og fik en rundvisning i deres flotte forskningsomgivelser, og siden fik vi lov til at nyde resten af dagen i smukke Paris.

På besøg i patologisalen i Oniris.

Nogle af deltagerne foran Grand Éléphant, som både kan gå, have folk ombord og blæse vand, i Machine De L'îles i Nantes.

Oniris er en af tre veterinærskoler i Frankrig og ligger lige udenfor Frankrigs 6. største by, Nantes. Her hørte vi om deres forskningsprojekter, samt deres meget spændende masteruddannelse indenfor One Health området, Manimal. Vi var også en tur i deres patologisal, hvor vi hørte om og så leverigter, havde workshops om hunde som dyremodeller, zoonoser samt parasitmanagement hos køer på græs.

Efter besøget på Oniris nød vi resten af dagen i Nantes, som er kendt for at være en meget dynamisk og innovativ by, og som tiltrækker mange studerende. Det sociale program indeholdt bl.a. togtur gen-

nem Angers, stranddag samt kajak. Mens vi var på sommerskolen var der EM i fodbold i Frankrig, så mange af aftenerne nød vi på barer rundt i byen med fodbold og øl. Der var også Tour De France mens vi var der, og for første gang i mange år endte en etape i Angers. Vi fik selvfølgelig lov til at få tidligere fri fra forelæsning denne dag for at stå ved mållinjen og heppe – det var en sjov oplevelse. De andre aftener gik med at

Mållinjen for 3. etape af Tour De France 2016 var i Angers.

forkæle smagssanserne med alle de gode franske vine og den rigtig gode franske mad sammen med de andre deltagere fra sommerskolen.

Alt for hurtigt var de to uger overstået. Research Summer School i Frankrig var min første internationale oplevelse. Jeg tog dertil alene, nervøs, lidt fordomsfuld og uden at vide hvad det var jeg gik ind til. Jeg kom derfra mere åbensindet, forhåbentligt lidt klogere og med mange fantastiske oplevelser og venskaber i bagagen.

På menuen var selvfølgelig både snegle og Moules Frites.

Jeg havde fået en lille forsmag for forskningen hjemmefra, bl.a. gennem mit studiejob på Novo Nordisk A/S, men sommerskolen gav mig en introduktion til rigtig mange nye forskningsområder og – metoder, som jeg ikke kendte til, samtidig med at mine engelske sprogfærdigheder forbedredes markant. Hvis man er interesseret i eller bare er lidt nysgerrig på forskningsområdet, vil pynte på CV'et og få en international oplevelse, så kan jeg varmt anbefale Research Summer School i Angers. Alt for mange gange har tvivlen og usikkerheden begrænset mig, men Research Summer School har lært mig, at de bedste oplevelser kan ske, når man kommer ud af sin komfort zone og giver lidt slip.

Kontaktoplysninger:

Medical School, Université d'Angers,
Dr. Marie Kempf og Pr. Audrey Rousseau
Tlf.: +33 02 41 96 23 23
E-mail: summerschools@univ-angers.fr

Land og sprog: Frankrig, engelsk

Indlogering: Résidence Universitaire Pavot Couffon (kollegieværelse med eget badeværelse, eget køleskab og fælles køkken).

Arbejdsområde: Medicinsk forskning

Længde: To uger: 27. juni – 8. juli 2016

Budget:

Flybillet/transport	1229	kr.
Kost	2982	kr.
Logi	7844	kr.
I alt	12.055	kr.

Denne rejserapport opfyldte alle formalia, men da Karina har søgt støtte til 2 rejser, valgte bestyrelsen i IVSA kun at støtte hendes anden rejse (MS Pro Research Internship på Integrated Research and Treatment Center (IFB) AdiposityDiseases i Leipzig, Tyskland), da vi vurderede, at det umiddelbart havde mere veterinærfaglig relevans og anvendelse. Dog ønsker vi stadig at denne rapport kan tjene som inspiration til andre, som må have samme interesser.